

ФРАГМЕНТИ

Філіпе Александр де
Анраде Са Моура

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Φίλιπε Μουρα

Фрагменти

Авторське право© Філіпе Моура

Обкладинка

Родріго Рохас

Фрагменти / Філіпе Моура - Сан-Паулу: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1-е видання

Цей автор підтримує

filipe.sa.moura@gmail.com

Індекс

Фрагменти I	13
Фрагменти II	24
"Звичайна	36
Ти.	38
Тату.	40
Батько і син	41
Сльоза	42
Мрія.	42
Номінал	44
Життя	47
Любов	49
Стіна	51
Думаю.	55

Дружба	57
Навчання	59
Життя	68
Глибока любов	76
Маска	77
Сувенір.	79
Я відчув.	80
Коханець	81
Роздуми	82
Ніч ясна.	83
Писання	84
Смерть	85
Безодня	87
Чекаю.	88

Сходи	89
Головний офіс	90
Існування	91
Сонце	92
Відродження	93
Поглянь.	94
Кульмінація	95
Жити Вмирати	96
Листок	97
Перервано.	98
Бути	99
Відсутність	101

Фрагменти I

Закритий і відкритий на крижаній півночі

Старе простирадло, що чекає, щоб його

згорнули Згоріле помаранчеве світло

Тепла ковдра, коли про неї забувають Душа,

яка вимагає і терпить

електризуючий холод

З вільної, не пов'язаної пам'яті Вигаданої та

екзистенціальної, поширюється звук

Вивільняється тепло ритму

Час вторгнення в себе

І досліджуйте гарячий світ без тепла

Коли все охолело, атмосфера була вже не
такою, як раніше

Сфера скочується в кут

Похила точка під океаном

Від поверхні, до глибин розпеченої магми, до
джунглів, щоб дослідити та вразити

Вражаюче дозвілля, інакше не скажеш

Це слова, гарячі слова або дуже холодні

слова, як похмурий труп, дуже

холодний, назавжди застиглий

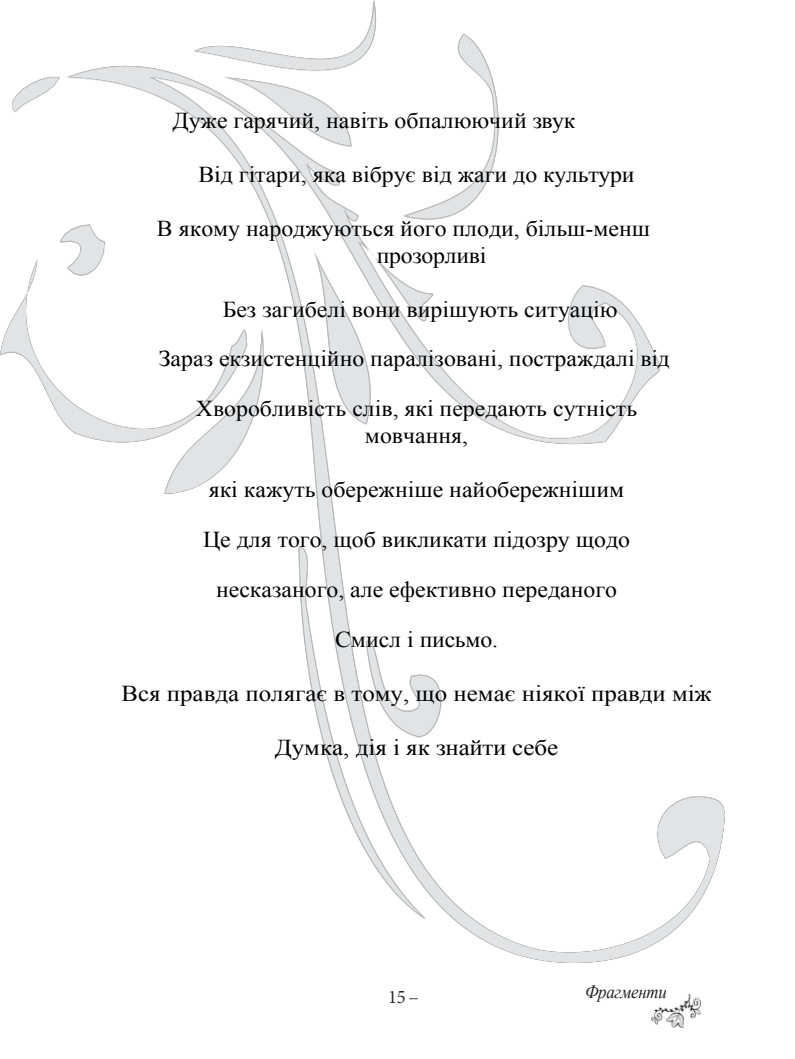
Теплий сон про джерело і долину,

Річка без сміху Понівечена надія, яка чекає, коли її
знайдуть

І показати те, що обманює і натякає, створюючи
повільно і показуючи

те, що можна тільки уявити без відстані

А з правильним рівнянням все питання стає
проблематичним

Дуже гарячий, навіть обпалюючий звук
Від гітари, яка вібрує від жаги до культури
В якому народжуються його плоди, більш-менш
прозорливі
Без загибелі вони вирішують ситуацію
Зараз екзистенційно паралізовані, постраждали від
Хворобливості слів, які передають сутність
мовчання,
які кажуть обережніше найобережнішим
Це для того, щоб викликати підозру щодо
несказаного, але ефективно переданого
Смисл і письмо.
Вся правда полягає в тому, що немає ніякої правди між
Думка, дія і як знайти себе

Через поведінку

Це породжує хитрощі та маневри для самого

Водія, і він опиняється в полоні ілюзії

безглузлого, але влучно сказаного слова,

Це неймовірно.

Але кожна форма має в основі вчинок Чисте

нещастя несвоєчасного

Бачити, як розвивається ситуація, і знати, що з нею

робити, яка не має власного сенсу

Опис, бачення чи відчуття - ми часто говоримо
про те, чого не думаємо і не бачимо, тобто про те,
що ми знаємо, як робити і вчитися в інших, а
також про ознаки, які є однаковими чи схожими.

Або у вигляді доповнення

Ось приклад місії

Будь-яке абстрактне відчуття форми

нереально

Насправді він був тоталітаристом

Унітарний характер: фрагментований, але
об'єднаний

Зі світу, який схожий і як завжди

Ми маємо схожість, але не рівність, і там може
бути глибина розуму, загублена в його
відчуженні, характер, як він є.

І відчуйте тепло, що йде з глибини вашої душі

Це може бути схоже

З художником з прямою, як у архітектора, формою
рами, з абсолютною, невизначеною причиною

З яким відносно будь-якого підкорення чи
підриву уявного

З простої реальності, в якій я зустрічався з

природна дотепність і неважлива гострота,
перенесена майбутнім у якому все чисте, як
реальність суворого минулого

Несвідомо і значною мірою вона проявляє свою
жорстокість у досвіді слова, яке завжди уявляє
образ.

Спустошення - це мить,
захоплена увагою, озброєна
уламками

Ось, свідоме з'єднане з теперішнім, Воно
вторгається в мене, щоб бути письмом,
Всемогутнім над неясністю
Прямі, як лінії горизонту, де
Сонце сідає і ховається
Занурюється і засинає

Він зазнав поразки, але ніколи не шкодував

Тому що воно повинно було зійти знову і бути
найяскравішим, тому що воно єдине, сонце
збереже нам життя.

Яскраво та енергійно, він починається, в якому
кожна деталь не має значення до найменшої
чутливості, просто трапляється і запам'ятовується
кожне слово зі своїм значенням.

і тримав у тиші свого терпіння, темним
ясновидінням, не спроектованим, але
позбавленим будь-якого нераціонального
інстинкту, істота, що вторгається в мене, не є
мною

Він будує себе і підтримує стовпи, як Ахіллес,
завжди присутній у вигаданому світі

Це з'являється перед нами, і ніхто не
звертає на це уваги

Ці шпигуни самого себе - мої похвали славі,
сувора реальність лише

Прогрів двигунів локомотивів

У якій ми вирушаємо в дуже божевільну і
глибоку подорож, в якій тунель, можливо, ніколи
більше не побачиш внутрішню частину його
темряви з виходом з нього
того образу і світлого кінця, що чекає лише на
кінець

Що нас мотивує та рухає

І незламна сила, яка настільки ж захоплююча,
наскільки й ненадійна, яку важко пізнати і ніколи
не вивчити

Це була павутина, яка розірвалася, але коли вона
знову утворилася, вона виявилася стійкою, і, як
випадковість в оповіданні, з'явився глибокий
постріл, який убив його в молодому віці, глибинна
ненависть.

Але ніколи не був байдужим до когось, чи до їхньої
думки, чи до будь-кого, тож у певному сенсі

Інтелігентний, він говорив усім, що ми всі є
сумою самих себе, і що все більше людей
приїжджає.

Різні та схожі на свого оригінального персонажа,
в кожному акті та п'єсі насправді є лялька,
мандрівка

загублений у просторі літер

Мистецтво створення простору для самої смерті

З будь-якої кінцевої точки, кульмінація ніколи не
була кінцем, смерть для нас ніколи не настає

Це трапляється лише з тими, хто нас знає, і
коли ми помираємо, ми так і не дізнаємося,
що це було слово

Нескінченний, але простий і геніальний

Трохи хитрий, як лис, який хоче харчуватися
безмірним голодом до пізнання, і завжди хоче
знати більше, ось джерело довголіття, ніколи не
знаючи, чого не буває, а ще в минулому він був
альпіністом і рухав вірою свою гору, і межі - це
тільки початок

З обриву.

Молода людина з позицією долає будь-які
висоти

І коли ми спускаємося і бачимо, як далеко ми
просунулися

У завоюванні простого знання, трохи
більше буття

І ніколи не хочеться програвати, і ми всі можемо
літати

До будь-якої точки, де ми ніколи не падаємо,
тому що ми навчилися літати і уявляти.

Все, але все - Слова

Фрагменти, ідеї та думки. Води такі глибокі

Мистецтво обману, натякаючи на
предмет без визначеності

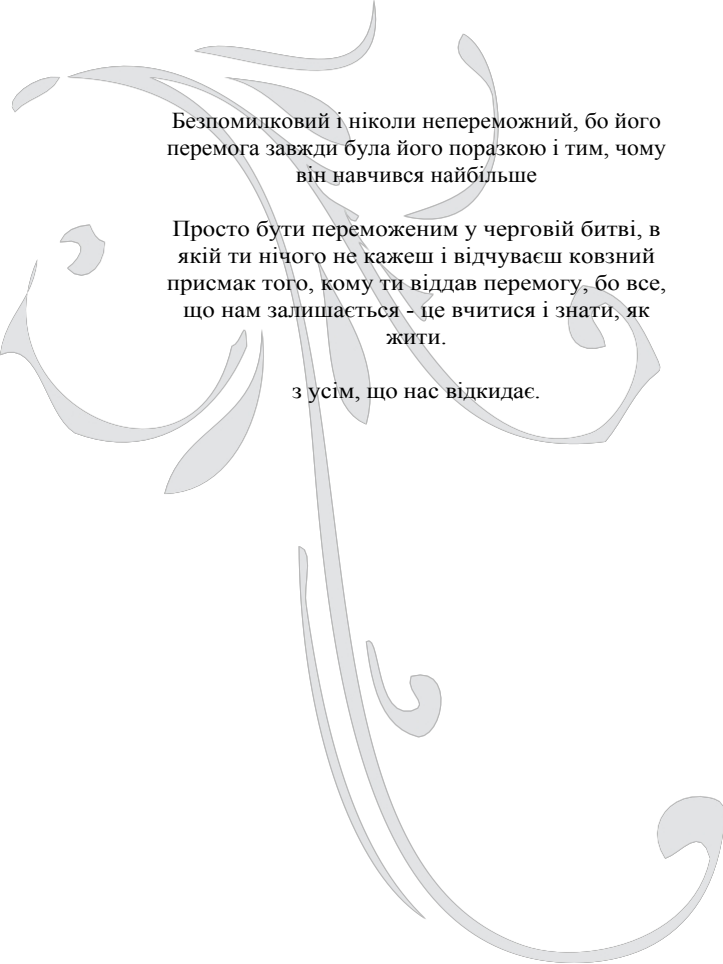
Море виникає і немов за помахом чарівної

палички З легкості енергетичної і

сентиментальної Просякнуте і ніжне з

маленької

Ще одне доповнення з одного моменту

Безпомилковий і ніколи непереможний, бо його
перемога завжди була його поразкою і тим, чому
він навчився найбільше

Просто бути переможеним у черговій битві, в
якій ти нічого не кажеш і відчуваєш ковзний
присмак того, кому ти віддав перемогу, бо все,
що нам залишається - це вчитися і знати, як
жити.

з усім, що нас відкидає.

Фрагменти II

Занурився, потонув, сходи

Металеві сходинки скриплять

На підлозі ганчірка для прибирання, відро,

Мармурові квадрати, на стінах, у четвірку, падає
крапля за краплею, а в глибині, легенько, хтось
трясе підлогу

Тьмяне світло, безпорадний, один засмічення
на поверхні

Промінь світла з ефектом тіні, обличчя, відбите у
склі, погляд, коли воно розбивається, одне
занурення, корабельна аварія, буй, який рятує
мене від задухи, з'являється, божевільний, втік і
загублений

Між зірками і порожнечою безодні

Чеснота у ставленні, у повноті страждання і
буття, перед страхом, тому я відклав піаніно

По дорозі вниз, пролітаючи над асфальтом,
піаніно опинилося на землі, а потім

Перший звук, перший образ, звук глибокого
відлуння порожнечі плавника, що пливе.

У воді я нарешті стрибаю, сповнений руху

І все, що дме і тягнеться, у згасаючу ілюзію, на
мить стало іншим

В океані глибини, рідкому і солоному, безбарвний
олівець був актором.

Кульмінацією шоу стане вечірка

Подарунок, який робить мене щасливою,
піжама на ліжку, застелене ліжко

Шипучий і різний, це був образ без пейзажу,
все від вдиху, зміни сприйняття, і
трансформація була такою
ясно, без сліз, без ліній, без правил,

без чогось, що втрачає все в небутті, казка, яка
не росте

Вона не з'являється, про неї майже не
розповідають, і ми зв'язані, насправді,
ланцюгами та навісними замками скрізь

Рогатка, мішень, і ти оглушений, як стріла без
дальності польоту, зашморг у вузлі

Розлитий, нестримний почерк, розмитий почерк,
який ніколи не стирається, все, що я бачив, я
хотів.

А ті, хто має, завжди хотіли б мати, і в глибині
душі вони були б не більше ніж істотою, з грубою
бородою, єдиними вусами, одним волоссям,
одним, а потім іншим...

З кожного обличчя, дотику, з кожної
неплатоспроможності Його гріх, з Його
позачасовості до Сьогодення - і ось, воно складає
одне-єдине полотно

У твоєму відрі - крапля в океані, нитка,
зв'язана до купи

і порушений та розірваний почерк, уривки

Тільки тексти на папері

Блискуча ніч, зроблена з однієї миті

Променисте і тепле сонце, черепиця, що світиться

І дзеркало, щоб побачити по-іншому, тоді від
легкої ілюзії, краплі, що впала на землю

І все без "ні", потім це вийшло на поверхню

Прочитання ніжності, в якій майорить тканина

Від занурення до розуму

І вся в яскравості та інтенсивності

З відчуття ситуації зрозуміло, що після того, як
тебе осквернили і закували в кайдани, ти стаєш
вільним від будь-якої волі чи сигналів...

Відкрите вікно в закритій завісі Погляд на

театр з самої сцени

Дошка, рятувальник, ось удача, врятували, потім
на піску, я побачив землю і прожив, з моменту
занурення, всю гордість

Ми запалилися і спустилися в глибини світу,
побачивши просту пісню, перетворивши її на
задоволення, на

Раптом удар, видіння, ми всі жили в реальності
одного передчуття за іншим Щось, що мало
статися і мало здійснитися

Спазм звільненого і пробудженого Для
істоти, що відчуває, і букви З сонета,
що ніколи не буває досконалим

З розірваної рими витікала єдина фраза З цієї
фази, тож куди нам рухатися далі?
Не виходячи і там, де ми були Не
входячи, на межі зникнення

таємничий

Цятка в грязюці

Про істину в ілюзії будь-якої уяви Потім

комета вибухає, і на цій планеті

Життя - це не завжди лайно, з підозрілою
базою

Інтрига закрутилася, план не зірвався

Потім я чую поглинений голос, і виття лірики - це
вовк історії, від досконалості до руйнування він
утримувався

Ракета в зірці на березі моря Так дивно

те, що вже було сказано

І я починаю спускатися сходами в порожнечу

Один крок вниз, потім металеві поручні
автоматично, і одна нога в річці, босоніж і
холодно, все, що не виглядає так, тому що так
воно і є

Все зникає і . Все універсальне є таким, яким воно
є, тож лише язик, у роті, відкритому від
спраглого задоволення поцілунку з тобою

Побач поцілунок і бажання, мерехтіння твого
погляду, Коли я зупинюся на твоєму човні в
плаванні

Це як побачити щось по-справжньому, щось не
нереальне, а вигадане, від твого маленького
носики йде тепле відчуття, і ти летиш і
підкорюєш Плутон серцем.

Камінь у ставку Життя
нарізно

Портрет, який не завжди фотографують

Божевілля ось-ось повинно було мати свій власний
здоровий глузд

Я йшов до точки, де все було створено, і від
вільного поцілунку, який чекав, щоб його
утримали, з силою

Просто існуючи, з переконанням, завжди
прив'язаним до свого серця, з бажанням качати і

З струмка уявляється течія, В якій ящик
мав чотири стіни

І погляд нитки без причини, що чекає, коли її
освітить сила, яка не боїться, не виграє і не
програє.
створювати і розмивати

Мар з пензлем, щоб розфарбувати весь алфавіт
кожним кольором, його складом і силою,
кульмінацією якого є бажання йти.

І піти і себе, перш за все для того, щоб
побудувати замок

На скелі під водоспадом і річкою

У своєму прагненні сприймати все як належне,
він, перш за все, мав на увазі щось дуже
відмінне від тієї самої простої розповіді про
подорож, про здорову віртуозність

Що ти не бачиш, але воно
поширюється Тож піднімайся
ще на одну сходинку

І все ж сходи рухалися назад,
випереджаючи крок і левітуючи.

І тільки один намагається піднятися на кожну
сходишку з його твердим і переконаним повітрям
уяви

Піаніно, що розбилося об асфальт, мало лише
одну клавішу, і це була не до чи ре Це була
віра в те, що завжди віритимеш у розкриття

Бути і досягти ще однієї миті

Напахчений теплим краєвидом, у відблисках
моря я бачу, як ти кохаєш у моєму зануренні ти
була моїм буйком

В уламках мого човна

На чистій ганчірці, якою витирають піаніно, що
стоїть у вітальні, де

ніхто не хотів бути

І все, що я хотів - це потрапити туди.

Потім за дверима був вихід

З усіх речей, які ви можете собі
уявити і ніколи не зрозумієте, це
було бажання

щоб серце зав'язалося в вузол

І він викачає тебе все.

І тоді турбулентний менш розсудливий і
діє

Бомбардування вже було подією Війна за мир

Все пов'язане між собою різними значеннями

Відхід в дорогу і розширення того, що
повернулося, а потім птах, який співає, і

Лише сьогодні він вивчив свою музику У
текстах все впорядковано без узгодження

Завдання полягало в тому, щоб довести і врешті-решт
змусити боятися не вірити і остаточно
не повертатися

Вся подорож була вже

Глибина краплі на даху, прочинене вікно і холод, у
темряві факту, якого ніколи не було, але про який
повідомляли і який нібито вигадали, щоб над ним
замислитися

Ця поява була лише випуском пари, Ця

вода була лише спрагою твого

поцілунку, Бажанням просто

доторкнутися до тебе і фортепіано.

Це була частина плану, щоб зіграти на ноті, яка
вас завоює

Гостре чуття, тупе лезо

Це був сильний твір, який не вплинув би на те,
що вже було відчuto

Прив'язка в беззоряну ніч Подорож у

майбутнє

Він не прийде, сьогодення відрізняється від
минулого, і це був переворот, це був

Просто історія.

Хто профанував все і врешті-решт залишив
те, що прийшло від Плутона, щоб написати
лише

Односердечна любов

Між двома стінами, які неможливо перестрибнути,
де паркан

У відкритому колі не було нічого далекого від
прямокутного квадрата

Цей вузол, ця тіснота, струшувати пил і бачити,
що піаніно грає лише у вашій кімнаті до та у
спальні.

Темрява сфотографованого зображення, через
об'єktiv рулону, маленькі зображення, у
фрагментарних тонах

Я бачу, як ти відображаєшся у творі. в
якому

Все сходиться, бо я хочу, щоб у моєму образі
відобразилася ти, тільки ти - рамка дзеркала.

"Звичайна

Як вийти з цього болю,
який занурює і посилює
страждання єдиного і
неповторного болю?

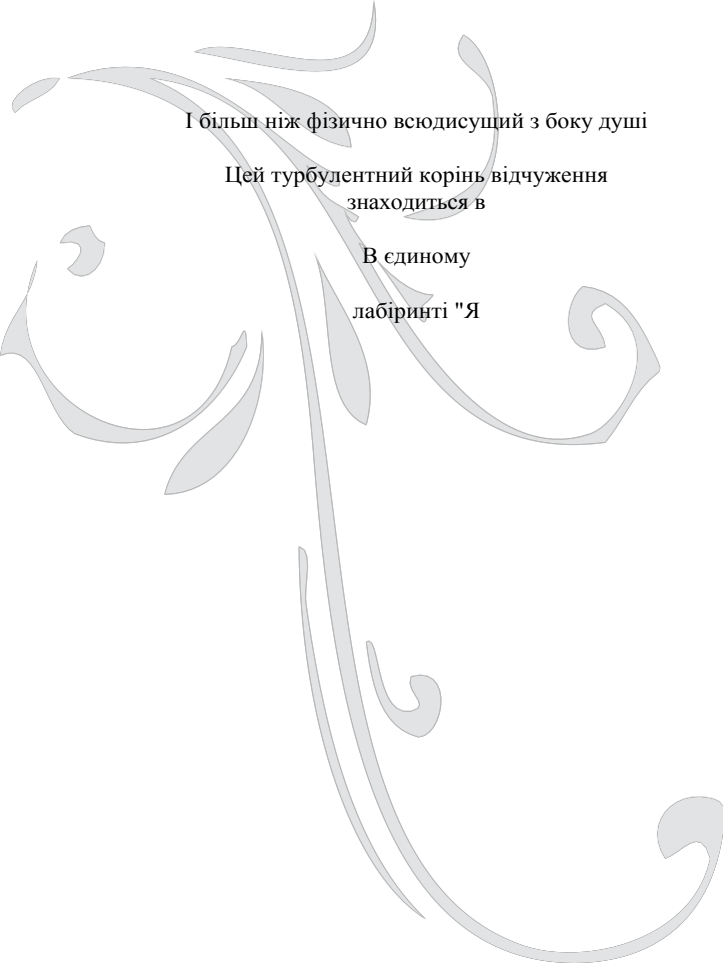
Достатньо було одного погляду на
фільм "Без вбивства", щоб поставити
під сумнів, і все впало

Сльоза - це відкриття зануреного і
оскверненого Серця.

А далі йде ланцюг, що зводить мене з розуму І

сковує мої зап'ястя і кожен порив
приреченості на хвору і темну душу

Цей пил, що струшує нас, проривається крізь наші
почуття

І більш ніж фізично всюдисущий з боку душі

Цей турбулентний корінь відчуження
знаходиться в

В єдиному
лабіринті "Я"

Ти.

Затягнутий підводною течією

Апатія ще одного дня, розбита вщент

Ланцюг, що затягує мене,

послаблюється...

У цей майже невідкладний момент всі чекають...

Алегорія життя, перенесена з буколічних
моментів...

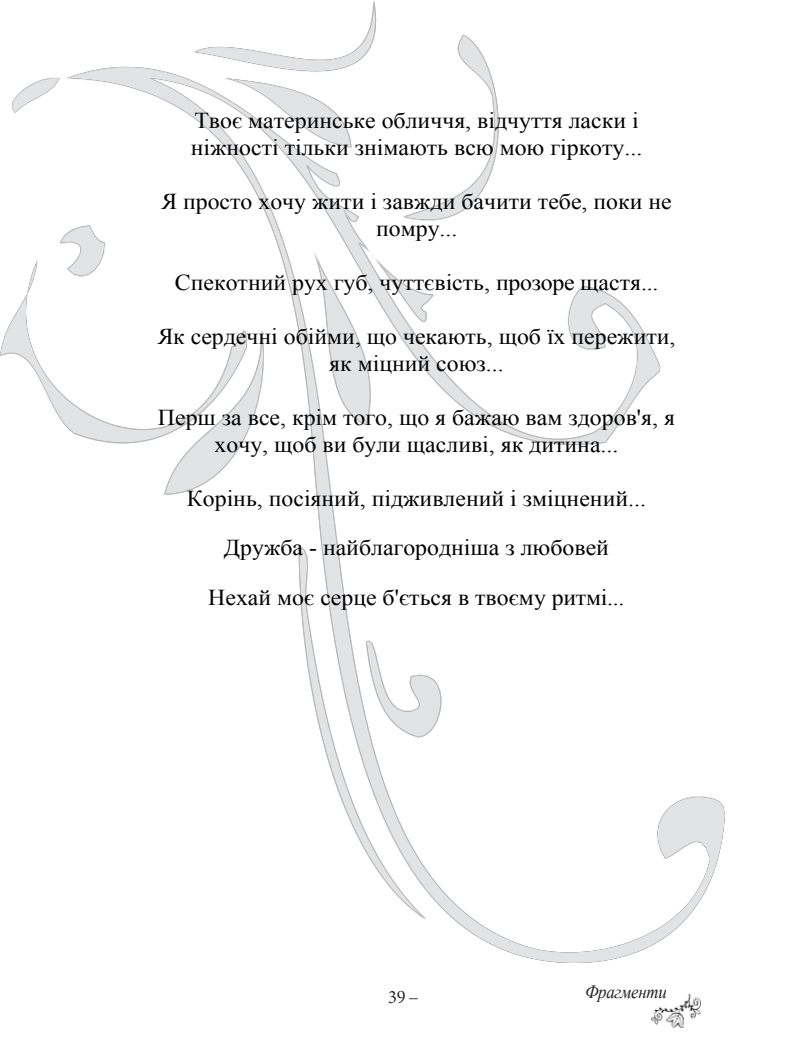
Смолоскип догорить, ось відблиск і полум'я
запалюється...

Моє бідне серце горить за тобою, як кінь, що
здичавів і чекає, коли його приборкають...

Я насолоджуюся всім, що відчуваю, тому що
відчувати тебе так, як я відчуваю, в цьому
нескінченному часі...

Яке перетинається з навколишнім минулим і яке
позначає будь-яке життя, що має бути прожите.

Наша зустріч сповнена магії, просто дивишся на
тебе і бачиш...

Твоє материнське обличчя, відчуття ласки і
ніжності тільки знімають всю мою гіркоту...

Я просто хочу жити і завжди бачити тебе, поки не
помру...

Спекотний рух губ, чуттєвість, прозоре щастя...

Як сердечні обійми, що чекають, щоб їх пережити,
як міцний союз...

Перш за все, крім того, що я бажаю вам здоров'я, я
хочу, щоб ви були щасливі, як дитина...

Корінь, посіяний, підживлений і зміцнений...

Дружба - найблагородніша з любовей

Нехай моє серце б'ється в твоєму ритмі...

Tatu.

Нум ай, я

був

батьком.

Чарівна мить кращого

навчання Завжди сповнена

надії

За найбільшу

любов - мати

дитину

Любов матері Любов дитини

Любов дитини

Він велетень,

завжди уважний

і розумний.

Батько і син

Мій син просто розривається від радості

Почуття, емоція, прихильність, любов і турбота - це сила, яка нагадує нам про вічну радість, бажання ласки, спілкування, уроків і правильного навчання, яке переповнює нас обох щастям, і який з нас прагне бути вічно молодим учнем у батька-початківця.

Я хотів сказати тобі, як сильно я тебе кохаю, як сильно я тебе відчуваю, як кожную тривожну мить питання і ще трохи більше, тому що ти мене зачаровуєш. Твоє саяво завжди буде для мене картиною екстазу в рамці, де ми обидва поміщаємося, але ти завжди найкрасивіша.

Ти пройшов довгий шлях від простого народження до того, щоб думати лише про себе, як ти збагачуєш мене, ти божевілля, справжня ніжність

Сльоза

Одного разу, якби у мене була сльоза, я б поклав її
тобі на обличчя, щоб ти більше не плакала

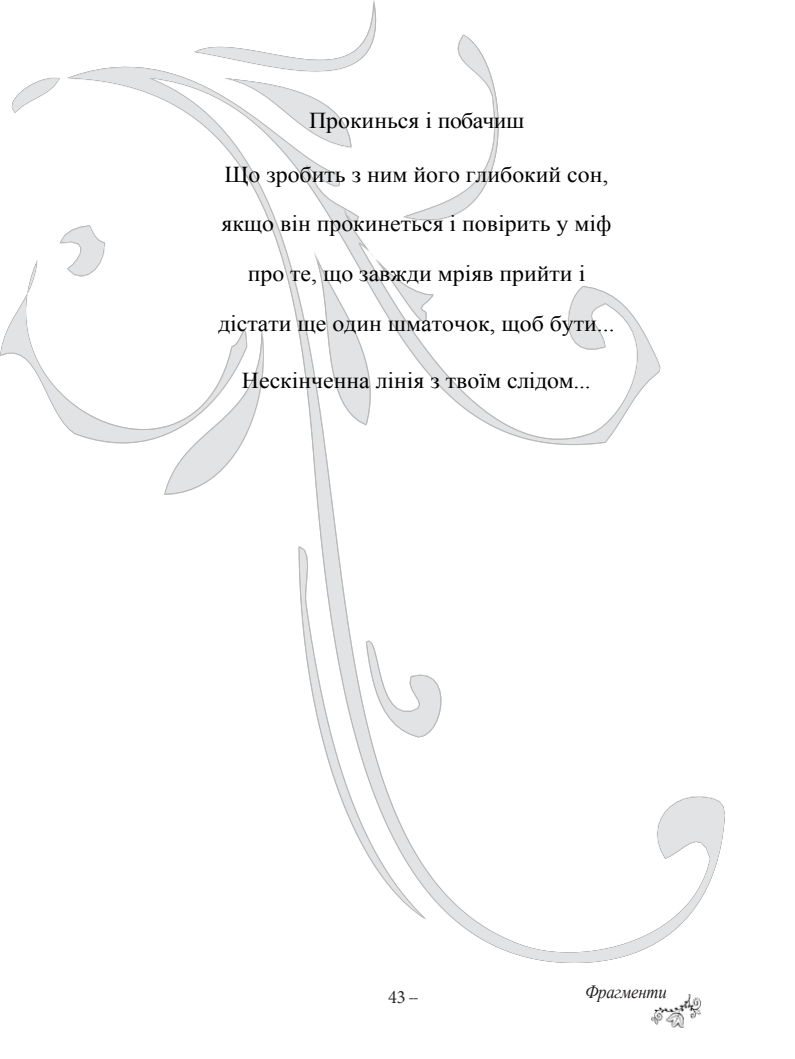
Мрія.

Я хотів пірнути на
глибину, але
прокинувся посеред
моря.

Від сну, який триватиме
роками, лунатик

Мрійник, про нічну душу, що в
сугінках постаттю тіні Вторгається і
будить темряву.

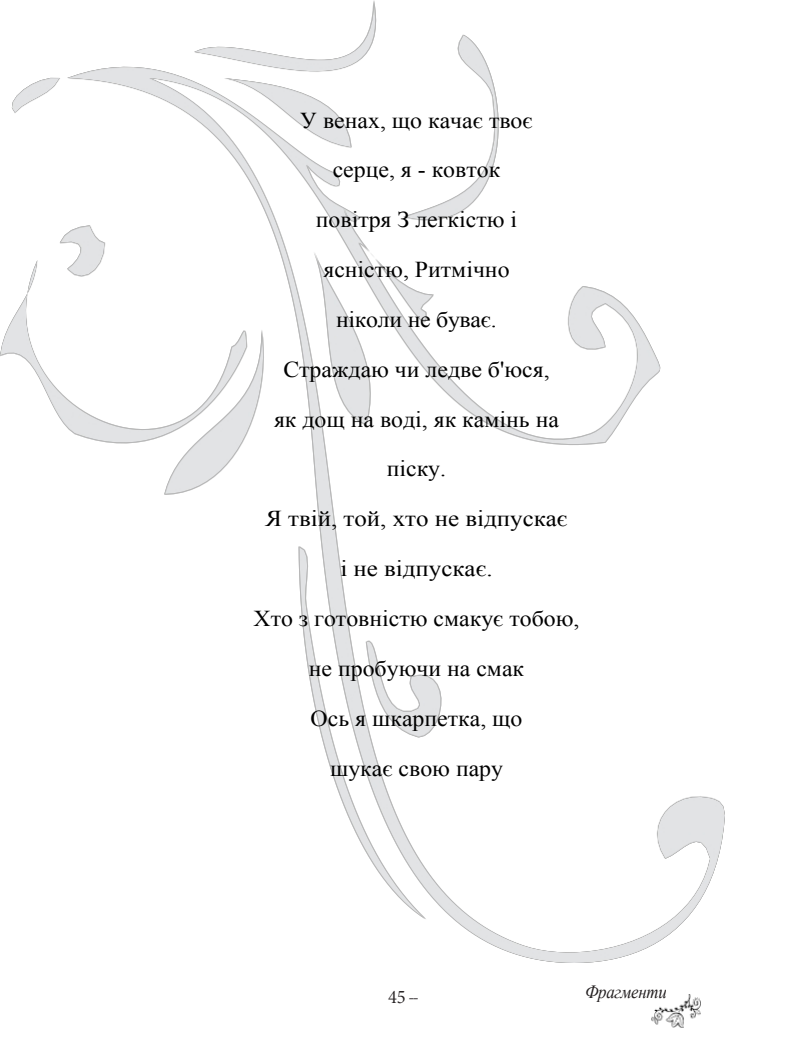
Чистої і необробленої ілюзії, найвічнішого

Прокинься і побачиш
Що зробить з ним його глибокий сон,
якщо він прокинеться і повірить у міф
про те, що завжди мріяв прийти і
дістати ще один шматочок, щоб бути...
Нескінченна лінія з твоїм слідом...

Номінал

Я хотіла поцілунку
Спокійний сон, який
нас отупляє
І ми прагнемо більшого,
Може, ти не хочеш знати,
яка в тобі солодкість.
І в якій ти говориш слова
м'які, що освіжають нас.
Пульсація хвилювання
Серця, яке уявляє тебе Тісно,
переплетено
І більше ніколи не
розв'яжуся, як ланцюг.

У венах, що качає твоє
серце, я - ковток
повітря з легкістю і
ясністю, Ритмічно
ніколи не буває.
Страждаю чи ледве б'юся,
як дощ на воді, як камінь на
піску.

Я твій, той, хто не відпускає
і не відпускає.
Хто з готовністю смакує тобою,
не пробуючи на смак
Ось я шкарпетка, що
шукає свою пару

Черевик, що занурюється у
воду Не зав'язаний, чекає, щоб його
зав'язали

І зв'язок, який я ніколи не
розірву, бо ти - моя пара, яку я
люблю, щоб любити.

Життя

У вічному зберіганні

Вона стоїть там

І тоді немає можливості

протистояти цьому, обійти його або

маніпулювати ним

Це терор дисидента, що

вихлюпується і досягає

кульмінації в одній точці

Параліч розуму творення,

уяви чи просто малювання

квітучим мазком зеленого

кольору.

Тонусу і розуміння життя У

цьому тонусі життя і розуміння

життя

Блоссом, ти знайдеш його тут
Маркер, який ви завжди хотіли поставити,
Жити інтенсивно

Любов

Ось він швидко
возз'єднується зі своїм
бажанням
Підкореним
На скелях солоного моря
Поглиблення та занурення Ось
що виділяється
Холод, що проникає через
плавання Тихий і
абстрактний
Я опинився в оточенні води Від
джерела на захід Прохід на
інший бік

Немає нічого складного, просто
потрібно ніколи не робити один і
той самий крок і рухатися вперед
Нехай ваше серце буде зворушене
Музика, що кличе тебе Вітер, море і
підкорена земля
Лише кохання.

Стіна

Якби це сталося, я б
не знав.

Холод , неспокійно,
Застиглий розум
профанується,
продається, І душа, та
чиста зброя
сентиментальності, Без
шляху, зв'язана.

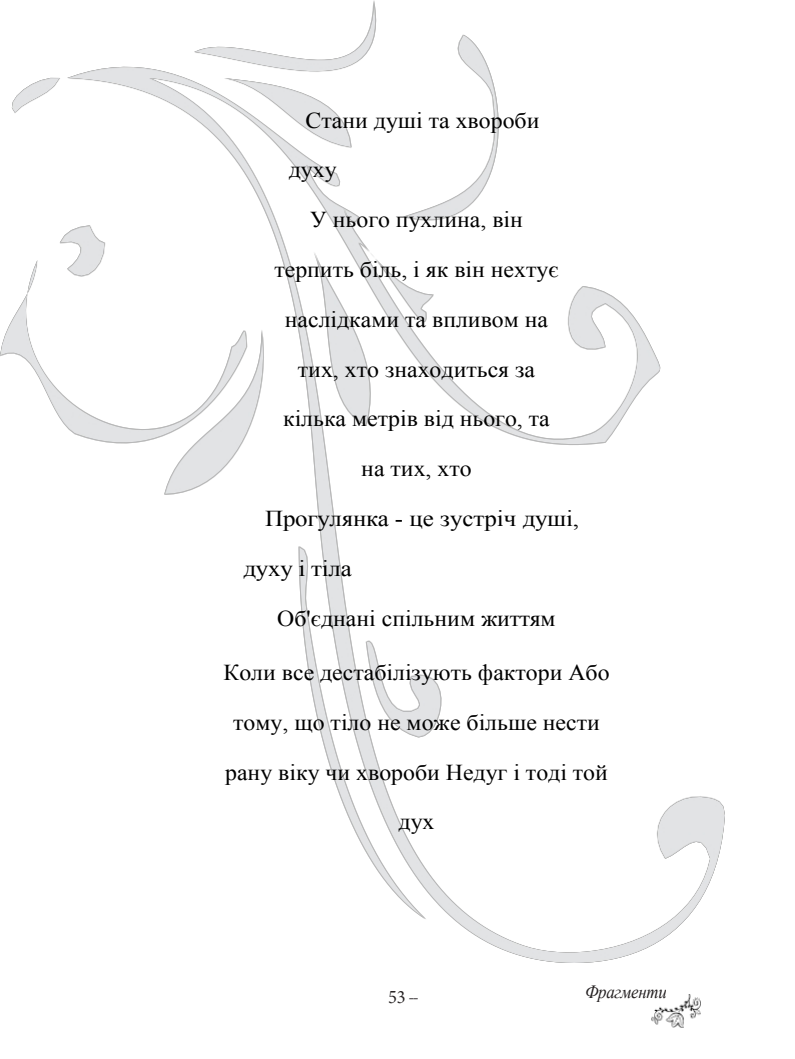
До тіла.

Що галюцинує і ніколи не
приходить, бо душа

Вона не брехлива, інтереси
переважають, але вона чиста

Ось чому він помітно
відображається в колі
Закритий, напіввідкритий
Щоб з підкоренням ілюзії і з
безмежності здійснювся грім
І все зупиняється в момент
світлості ефекту Але хвороба
духу ці потреби тіла І те, що ми
свідомо відчуваємо.
Вона занурюється в безодню
власного буття і левітує,
залишається і як тривожний
придаток

Стани душі та хвороби
духу

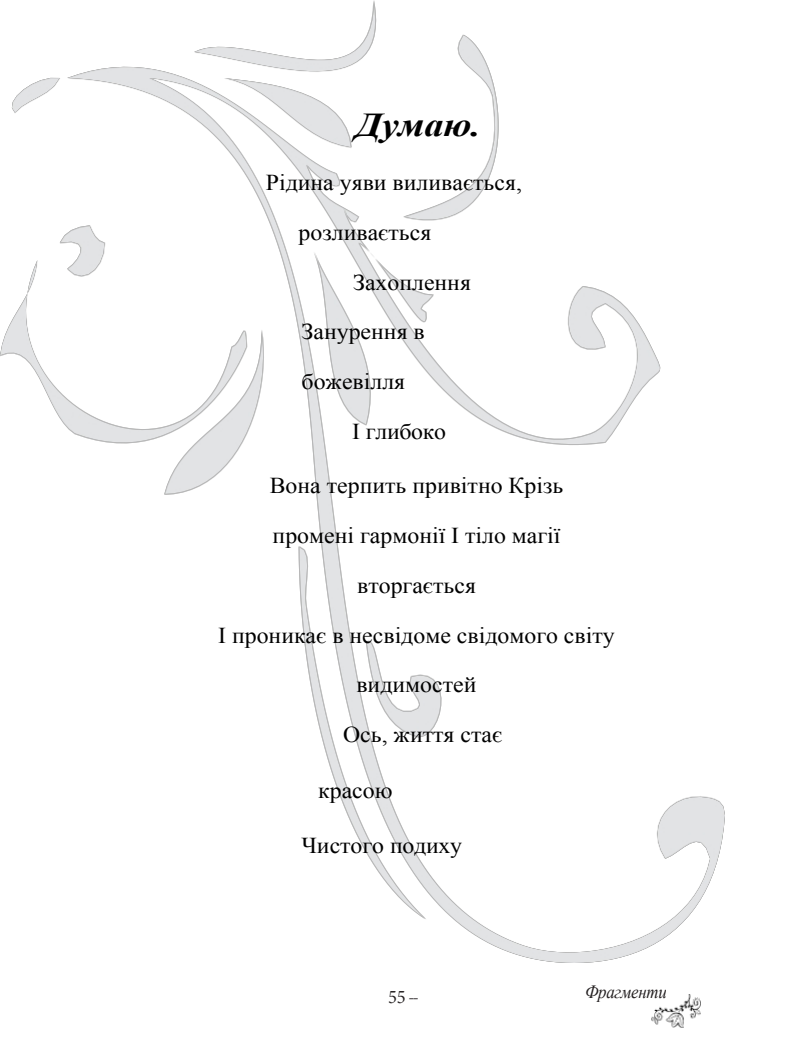
У нього пухлина, він
терпить біль, і як він нехтує
наслідками та впливом на
тих, хто знаходиться за
кілька метрів від нього, та
на тих, хто

Прогулянка - це зустріч душі,
духу і тіла

Об'єднані спільним життям
Коли все дестабілізують фактори Або
тому, що тіло не може більше нести
рану віку чи хвороби Недуг і тоді той
дух

Від себе і свого егоїзму
Приходимо до своєї волі Але
вона тривожить душу
І вона діє на зіпсований дух у
максимальному прояві думки.

І вторглися в
чисту, тверду
Міцний, як стіна Не
здатний виділитися

Думаю.

Рідина уяви виливається,

розливається

Захоплення

Занурення в

божевілля

І глибоко

Вона терпить привітно Крізь

промені гармонії І тіло магії

вторгається

І проникає в несвідоме свідомого світу

видимостей

Ось, життя стає

красою

Чистого подиху

I

нескінченність

стає межею

Видиме і

розширюється Між

словами Почуття

I одна дія, не

змінюючи

свого мислення

Спонукайте до

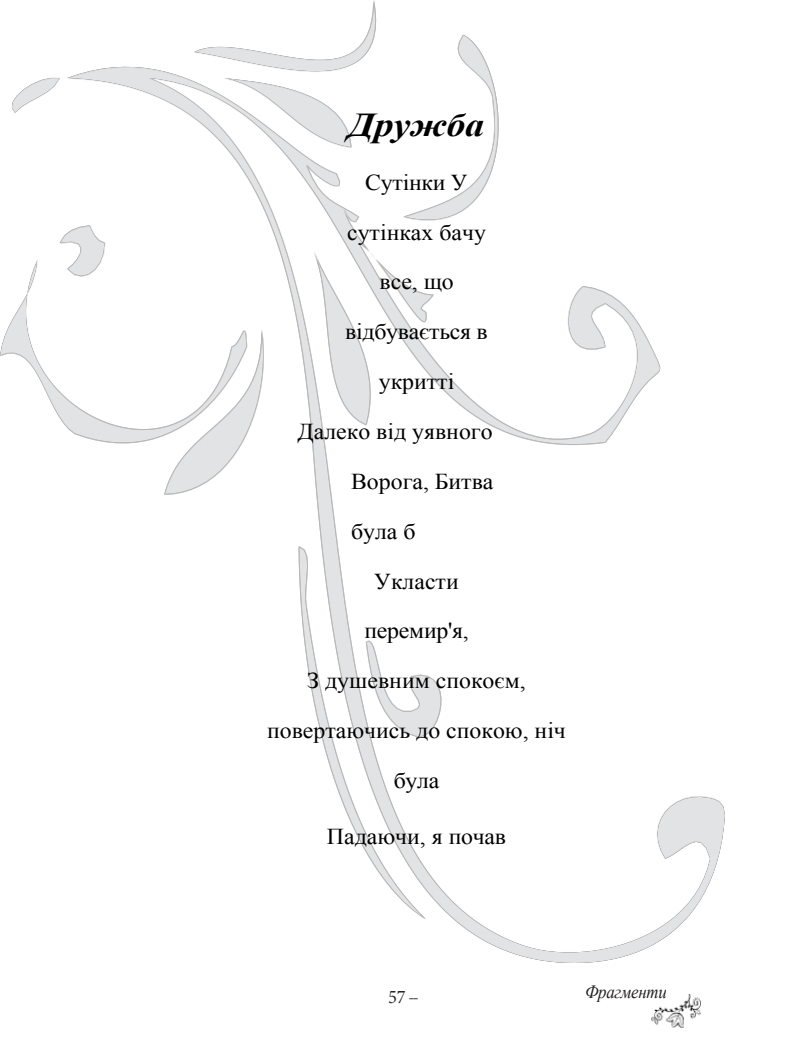
роздумів I завжди

уявляйте Уявляйте

Вивищуйтесь

Мислити та діяти

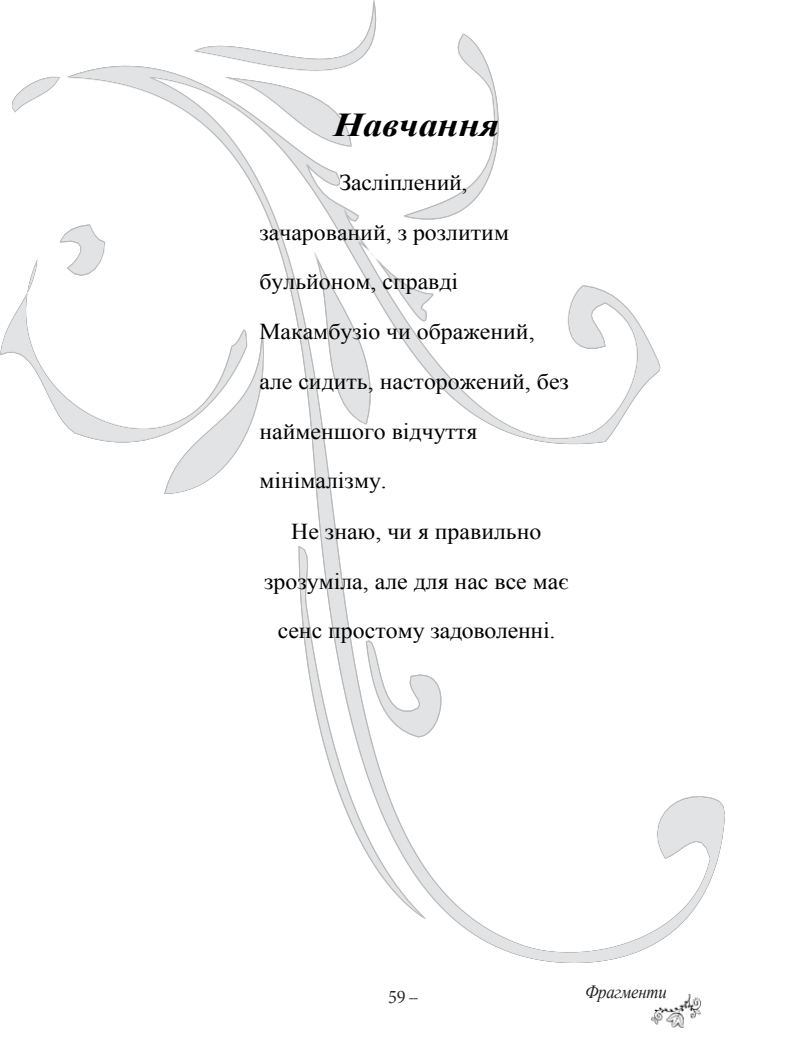
заради змін

Дружба

Сутінки У
сутінках бачу
все, що
відбувається в
укритті
Далеко від уявного
Ворога, Битва
була б
Укласти
перемир'я,
З душевним спокоєм,
повертаючись до спокою, ніч
була
Падаючи, я почав

Відчути цей дотик
Відчути його на своїй ніжній
шкірі
Воля та енергія Вічна дружба
Чистий жест прихильності
Сильніший за будь-яку
пристрасть чи любов
І яким би не було гніздо, лише
дотик великого пальця
І тільки уявіть, як
це було
І потік всієї енергії
пройшов повз

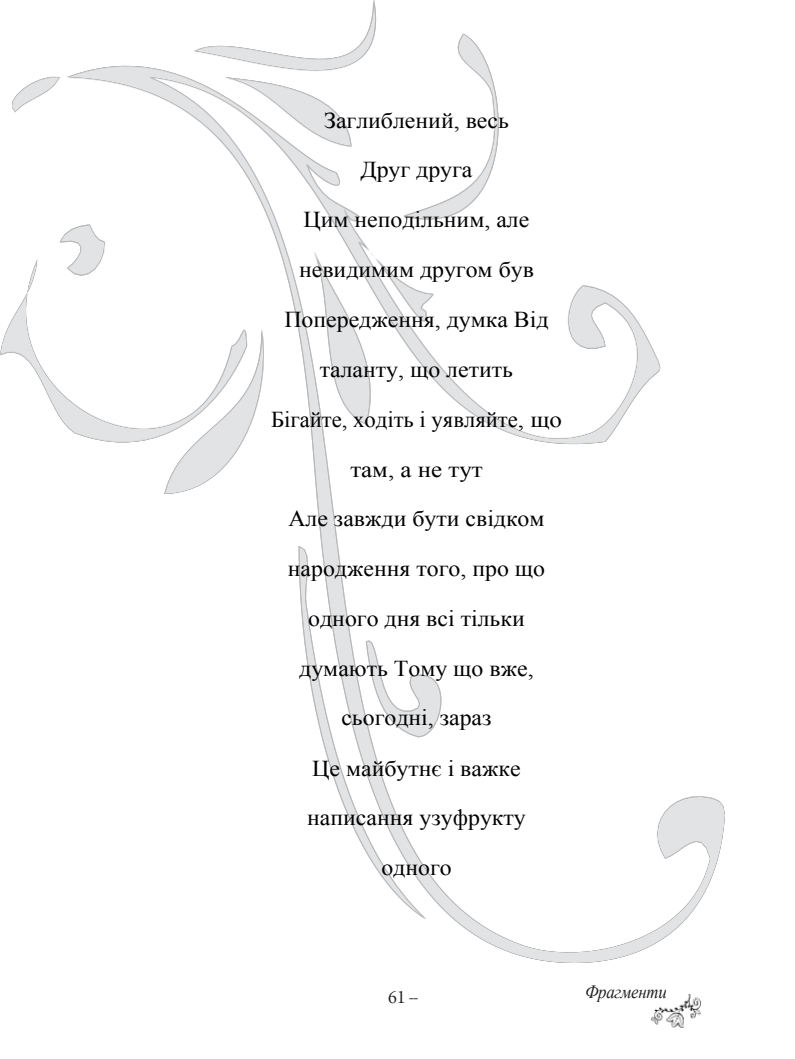

Навчання

Засліплений,
зачарований, з розлитим
бульйоном, справді
Макамбузіо чи ображений,
але сидить, насторожений, без
найменшого відчуття
мінімалізму.

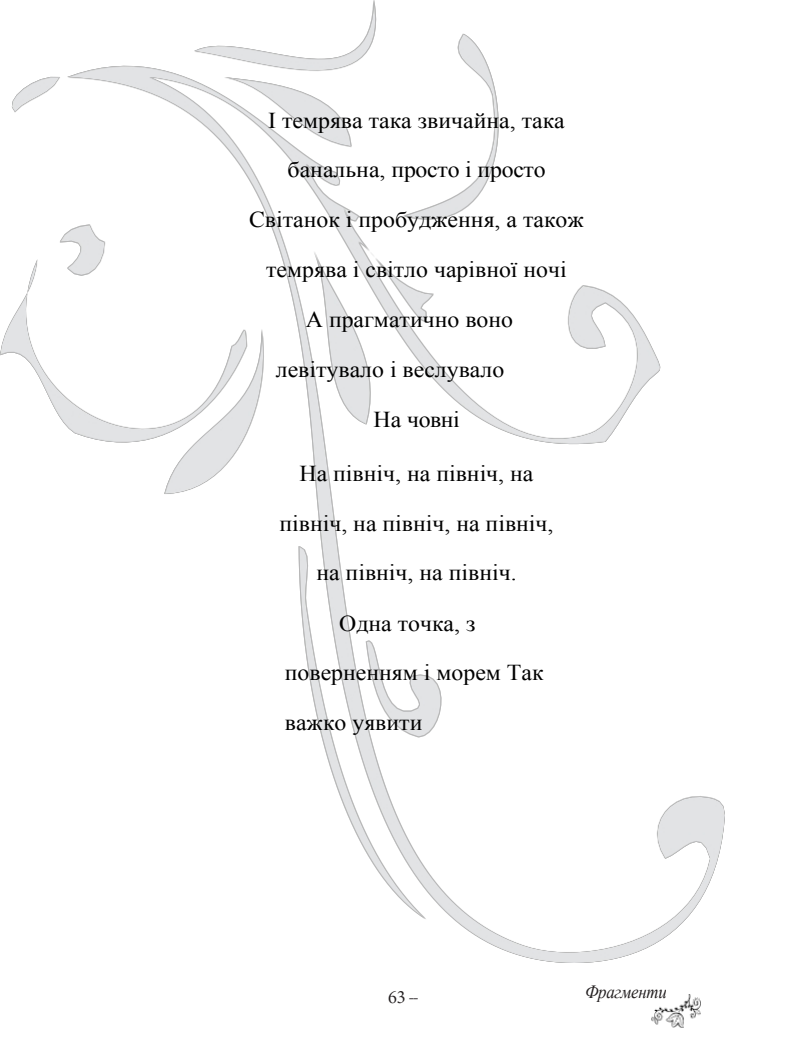
Не знаю, чи я правильно
зрозуміла, але для нас все має
сенс простому задоволенні.

Написати вам на запит Не
потрібно, коли це трапляється
Все, що ви відчували,
залишається і зникає
І все ж він побачив
Просто дивитися, читати і
писати Перекладати,
засвоювати Переносити і
навчати Навчання - ось як
зростає заохочення
З силою вітру,
А потім зникає, летить за сім морів, м'яко
кажучи
Потім він пірнув, пішов і

Заглиблений, весь
Друг друга
Цим неподільним, але
невидимим другом був
Попередження, думка Від
таланту, що летить
Бігайте, ходіть і уявляйте, що
там, а не тут
Але завжди бути свідком
народження того, про що
одного дня всі тільки
думають Тому що вже,
сьогодні, зараз
Це майбутнє і важке
написання узуфрукту
одного

Просто дихати і, перш за все,
Творити, уявляти і повертати
Відтворити і
повернутися в місце,
заради якого
Я ніколи раніше
звідти не виїжджав,
але ось воно.
Я дивлюся на годинник
Бажано вчасно
Реальні події, свідками
яких ми були, викликають
оригінальне відчуття
насолоди.
Це приходить з ніжністю

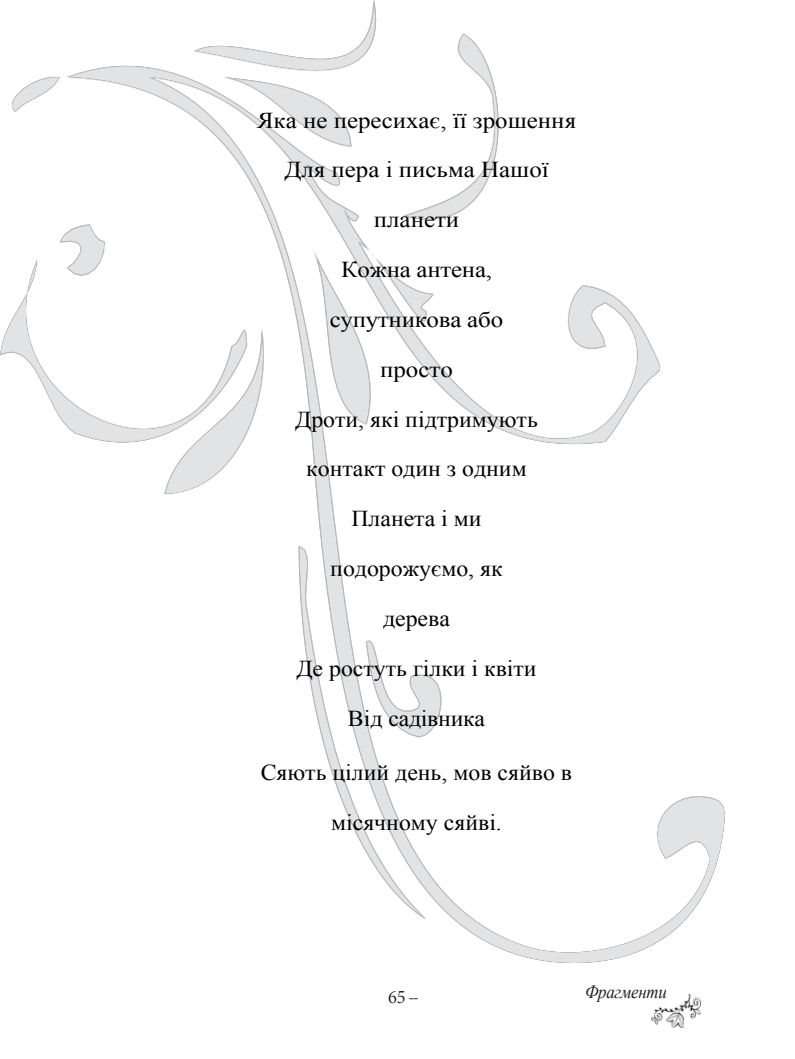

І темрява така звичайна, така
банальна, просто і просто
Світанок і пробудження, а також
темрява і світло чарівної ночі
А прагматично воно
левітувало і веслувало
На човні

На північ, на північ, на
північ, на північ, на північ,
на північ, на північ.

Одна точка, з
поверненням і морем Так
важко уявити

Це була величезна і
величезна лють океанів
Той, до кого ти прямуєш
У підпільній мандрівці
Без привітання
Це була квадратна сфера
- трикутник,
перевернутий, як
піраміда з саркофага
З непроникним духом
душі... Мов забутий,
живе, відбувається
З сайту зображення листка

Яка не пересихає, її зрошення

Для пера і письма Нашої

планети

Кожна антена,

супутникова або

просто

Дроти, які підтримують

контакт один з одним

Планета і ми

подорожуємо, як

дерева

Де ростуть гілки і квіти

Від садівника

Сяють цілий день, мов сяйво в

місячному сяйві.

Це мало

статися, а

потім

Ще один стрибок, ще один

стрибок, щоб побачити, як

народжується дитина, і перш за все

Спостерігаючи за тим, як він росте, вчиться

і сприймає все, що він спостерігає і

перетворює, Дійте, що на мові дитини

Це м'яка шкіра у стосунках з

дітьми, які переважають у

стосунках.

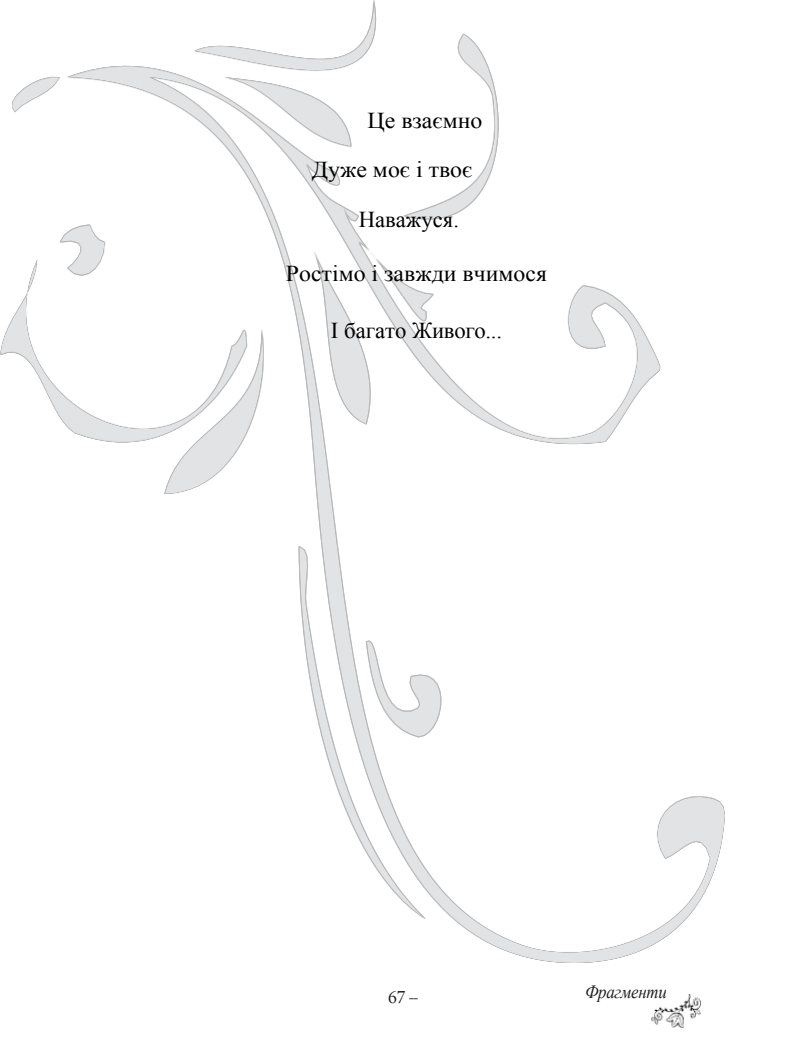
Їхнім батькам та їхньому навчанню

Від подвійної змови навчання і

спостереження та навчання і пізнання, як

близнюки

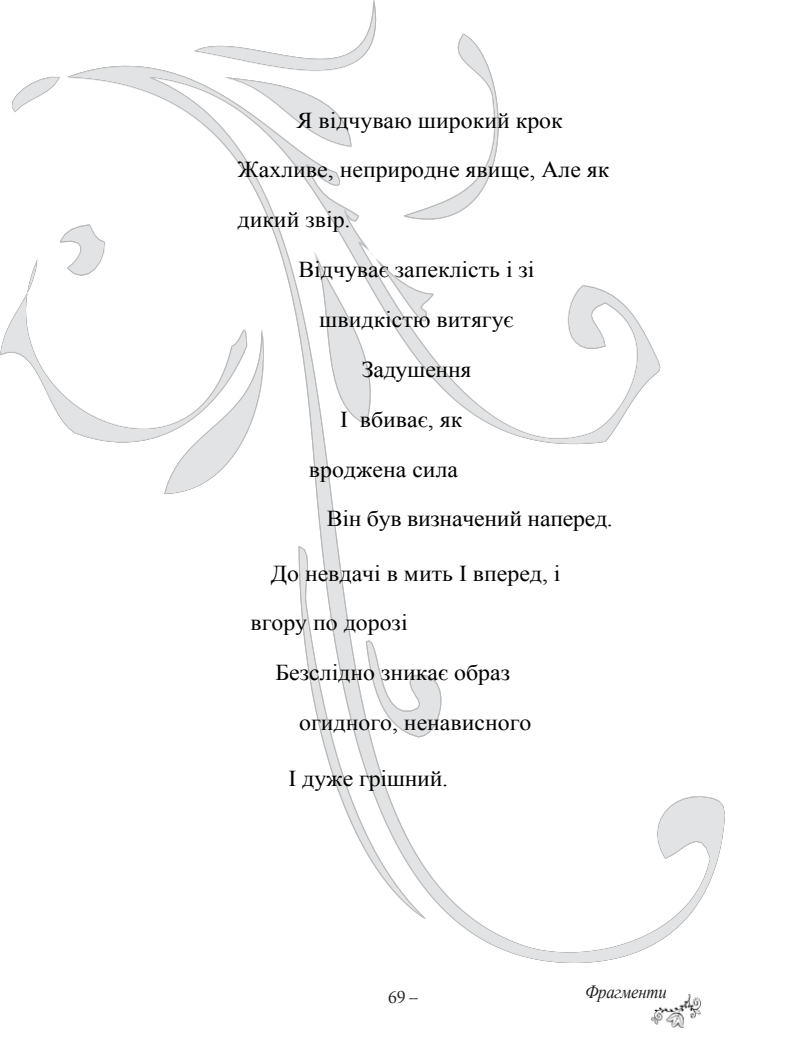
Хто має навчальну пару

Це взаємно
Дуже моє і твоє
Наважуся.
Ростімо і завжди вчимося
І багато Живого...

Життя

Я відчуваю біль,
який заважає мені бачити
Я хотів би бути
справжнім, завжди вірним, але
схожим на сумного клоуна.
Я несправжній.
Посмішка, радість зсередини Не
підкоряється зовні Я відчуваю,
що пливу
Це змушує мене покинути
місце, де я зазвичай
подорожую
І залишайтеся в точці, де вас не
буде видно

Я відчуваю широкий крок
Жахливе, неприродне явище, Але як
дикий звір.

Відчуває запеклість і зі
швидкістю витягує

Задушення

І вбиває, як
вроджена сила

Він був визначений наперед.

До невдачі в мить і вперед, і
вгору по дорозі

Безслідно зникає образ
огидного, ненависного

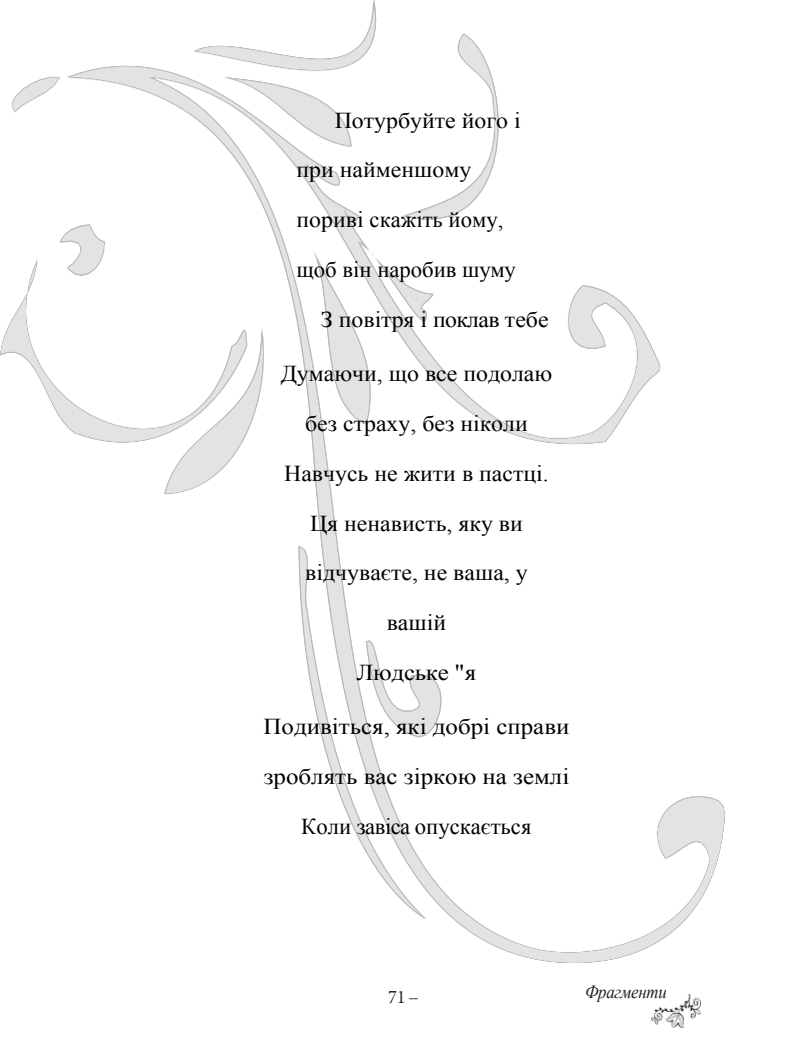
І дуже грішний.

Ось присяга.

У небі при температурі
висоти, з'являється
прохолодна весела і
безтурботна чорнобривці,
яка каже: "Зупинись,
цвіте!

І воно росте, цей
насильницький поштовх
- просто невдалий
момент

Уся жорстокість буття,
досягнувши кульмінації та
досконалості, раптом
відпускає
Зовсім або
майже зовсім

Потурбуйте його і
при найменшому
пориві скажіть йому,
щоб він наробив шуму
З повітря і поклав тебе
Думаючи, що все подолаю
без страху, без ніколи
Навчусь не жити в пастці.

Ця ненависть, яку ви
відчуваєте, не ваша, у
вашій

Людське "я

Подивіться, які добрі справи
зроблять вас зіркою на землі

Коли завіса опускається

Я прошу тебе зіграти на
піаніно, бо в мене є план.

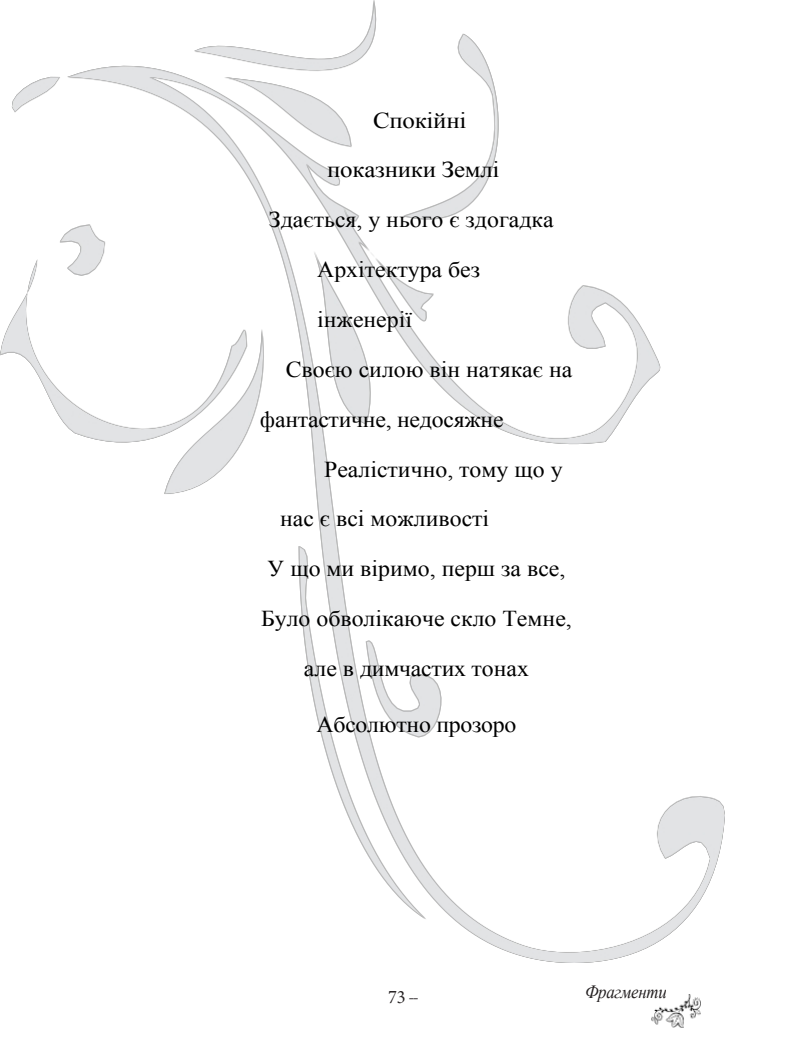
Поїхали.

Ми підемо,
коли прийдемо
Ніколи не зупиняй
нас

Щоб виконати
тебе і полетіти

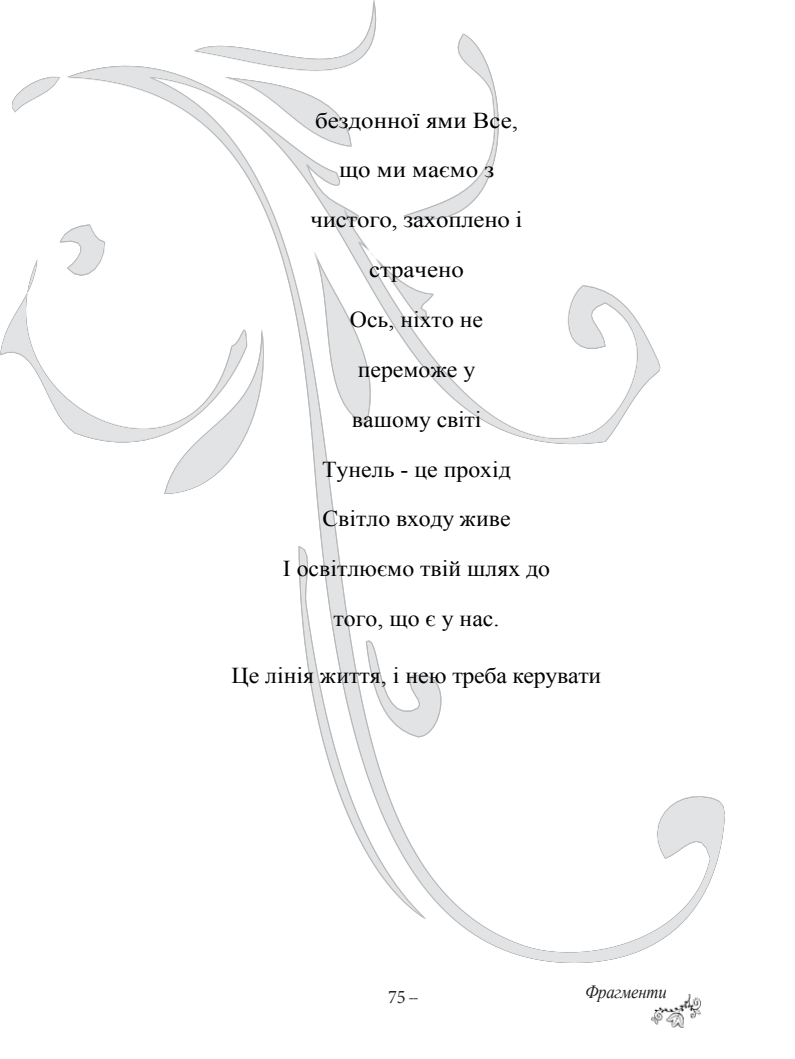
Плоскі та летючі

Гророва хмара - це стан
Багатофакторність, що змушує
нас Під рвучким дощем
ніжного, вологого обличчя

Спокійні
показники Землі
Здається, у нього є згода
Архітектура без
інженерії
Своєю силою він натякає на
фантастичне, недосяжне
Реалістично, тому що у
нас є всі можливості
У що ми віримо, перш за все,
Було обволікаюче скло Темне,
але в димчастих тонах
Абсолютно прозоро

Цінності, як квіти,
повинні
Поливайте їх постійно І те,
що є насінням, виростає в
розумі
Відрізнятися від того,
що є у всіх нас
Істинкти та
жорстокість
Сама душа людини Поза
належним Чарівним зіллям є
Запаморочливий тунель, в який
можна побачити світло, що
входить
І чия кінцівка

бездонної ями Все,

що ми маємо з

чистого, захоплено і

страчено

Ось, ніхто не

переможе у

вашому світі

Тунель - це прохід

Світло входу живе

І освітлюємо твій шлях до

того, що є у нас.

Це лінія життя, і нею треба керувати

З любов'ю Глибоко

Любов страждала

Це теж відчувалося

Забув.

В глибині душі

наполовину загублений

Розкаявся і живий

Маска

Життя в кінці Як закінчиться

і все Кінець, ось, напевно,

напевно, Ніщо так не

напевно, як кінець.

Що таке невизначеність

Невизначеність

Ще один рядок

Нескінченне і безперервне до межі,

що не дозволяє нам передбачити

Нескінченне, тому, як і лінії, маємо

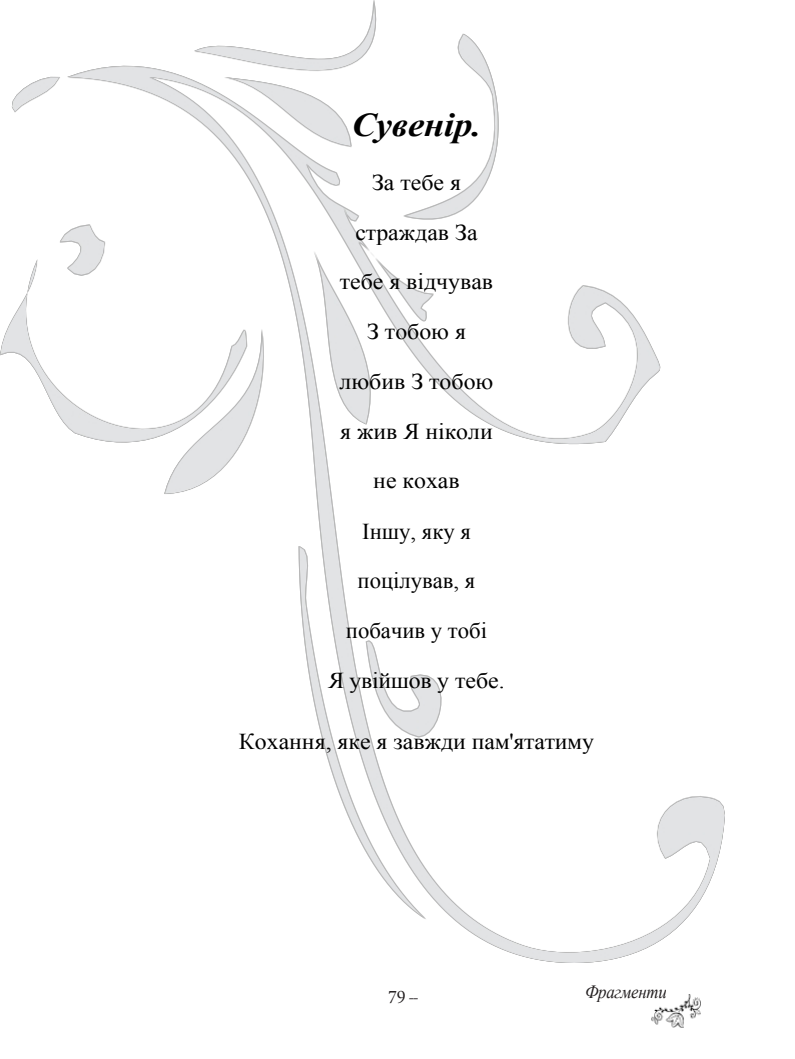
дві точки

Народження і нескінченність

Лише обличчя смерті

Воно повільно
наближається Як подих,
все, що ти відчував,
закінчилося Тому що ти
ніколи не бачив обличчя,
окрім кінця а
Маска темряви

A large, light gray decorative swirl with several leaf-like shapes, framing the text on the page.

Сувенір.

За тебе я
страждав За
тебе я відчував
З тобою я
любив З тобою
я жив Я ніколи

не кохав

Іншу, яку я
поцілував, я
побачив у тобі
Я увійшов у тебе.

Кохання, яке я завжди пам'ятатиму

Я відчув.

Ніколи так не страждав,

Нічого більше не бажав

Вмирати за тебе через

мене

Для тебе я так

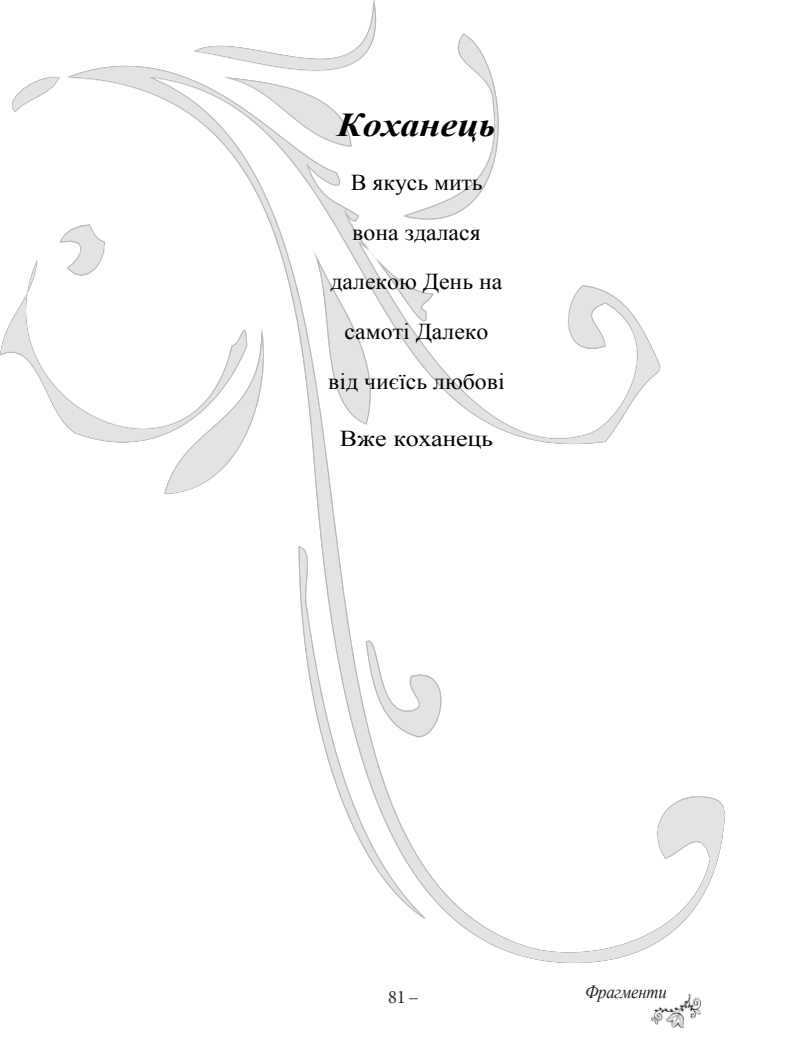
багато написав

Я страждав, але не вмирав,

і заради тебе я ніколи не

втрачав

Я лише відчував.

Коханець

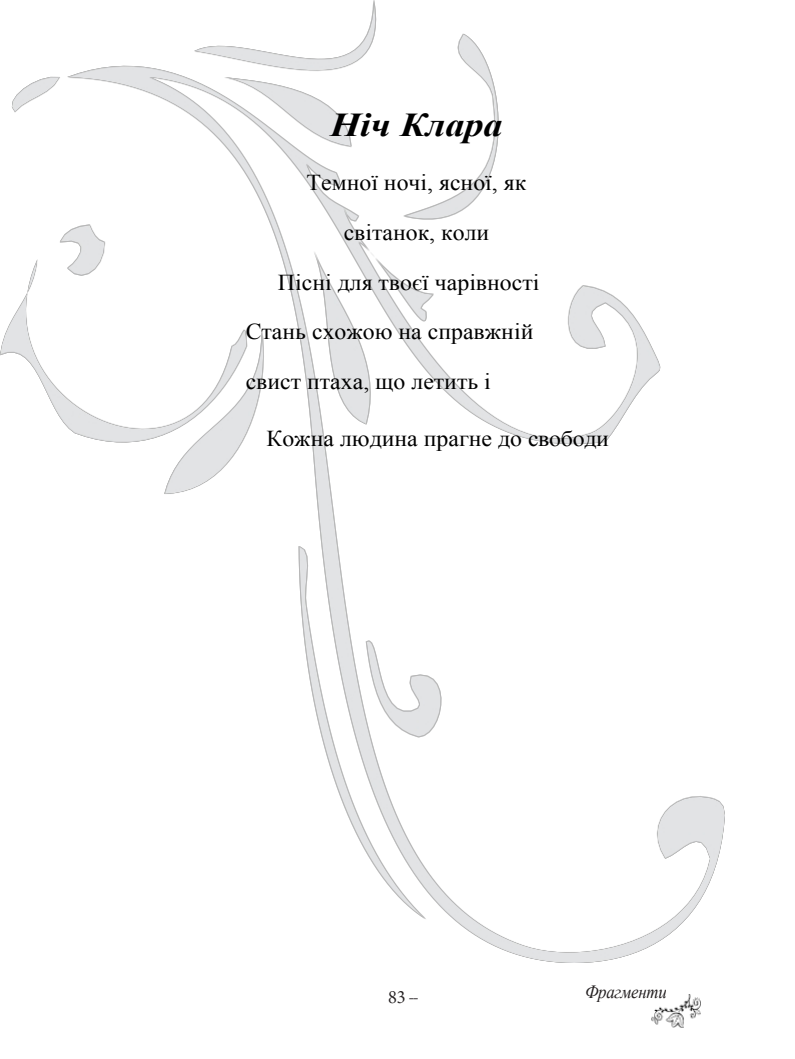
В якусь мить
вона здалася
далекою День на
самоті Далеко
від чиєїсь любові
Вже коханець

Роздуми

Чекаю, коли щось
народиться У дзеркалі - я і
моє

Рефлексія

Як добре відображати
наодинці І не тільки своє
зображення Це просте
відображення без дзеркала
також було передано

Ніч Клара

Темної ночі, ясної, як

світанок, коли

Пісні для твоєї чарівності

Стань схожою на справжній

свист птаха, що летить і

Кожна людина прагне до свободи

Писання

I...

І найбільше, чим я
можу володіти, - це
аркуш паперу і
чарівне перо. Понад
усе я прагну думати
на самоті.

Смерть

Я помер!

Так, це був початок кінця

Початок вольтової грані

Без гіркоти, але й без ніжності Це була
подорож

Зроблено без образу, і без сміливості

Протиставлення найменшого і
найбільшого Настав час від'їжджати

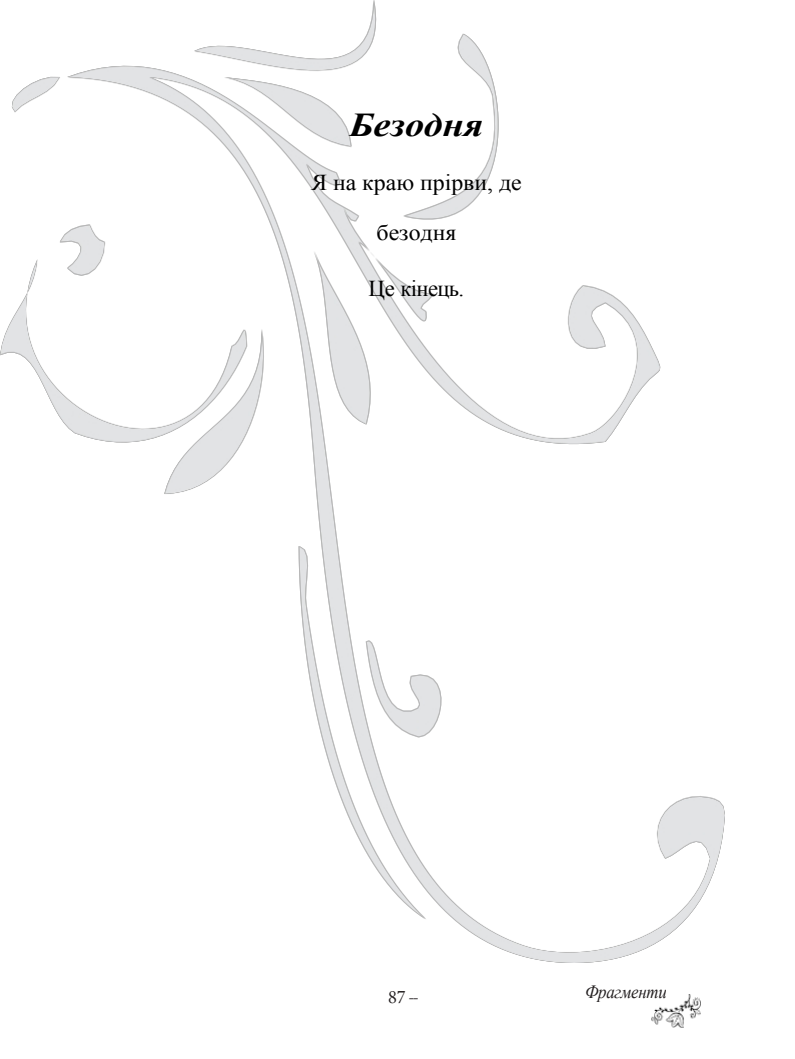
Або перебуваючи на цьому місці,
уявляючи все і нічого, час від часу

Він виходив і йшов на дно.

До крайності, яка
говорить, що я не боюся
і не тремчу

Подорож має
повернення У цьому
зануреному світі
У глибинах краси, що все, що я
маю - це все
І я не хочу нічого з усього, тому що, коли я піду,
я нічого не візьму з собою, так я думала.

Безодня

Я на краю прірви, де
безодня
Це кінець.

Чекаю.

І він так ходив, хотів і хотів, стрибав і стрибав

І куріння.

була прогулянка без мети Тривога

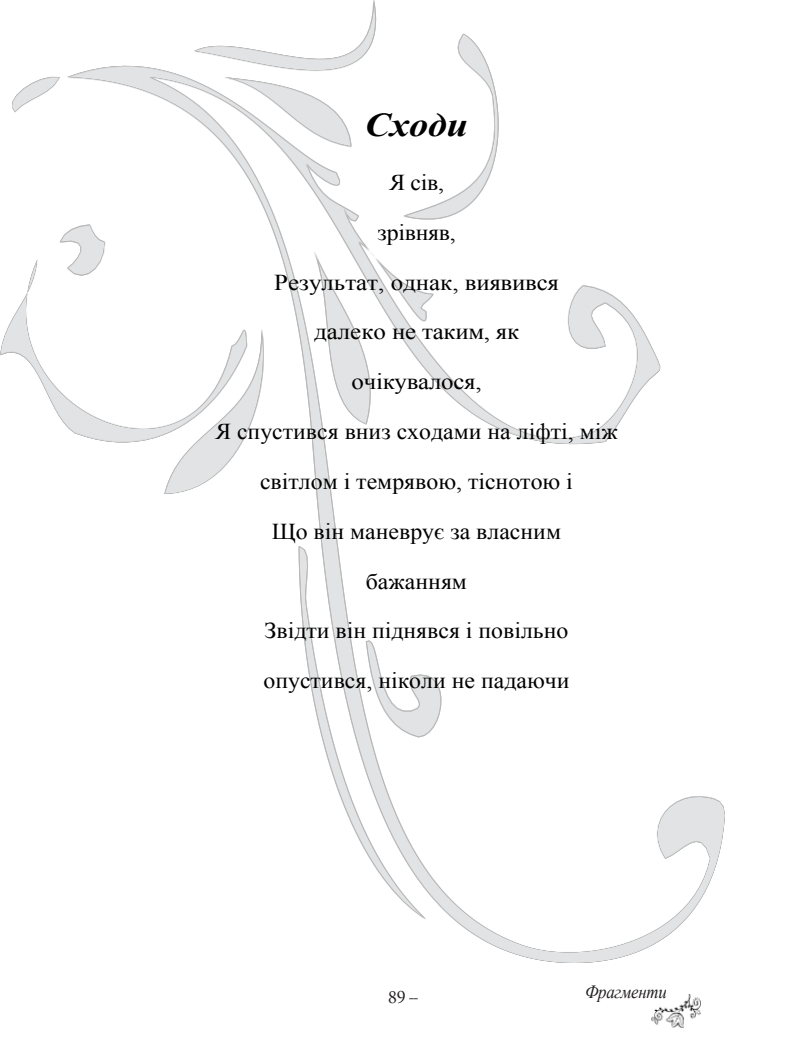
змінюється з віком, хоча ми завжди

живемо в дуже тривожному стані Чекаючи

на щось, ми завжди цього хочемо

Щось, все в нас стає на заваді Як власною волею

мимоволі

Сходи

Я сів,
зрівняв,

Результат, однак, виявився
далеко не таким, як
очікувалося,

Я спустився вниз сходами на ліфті, між
світлом і темрявою, тіснотою і

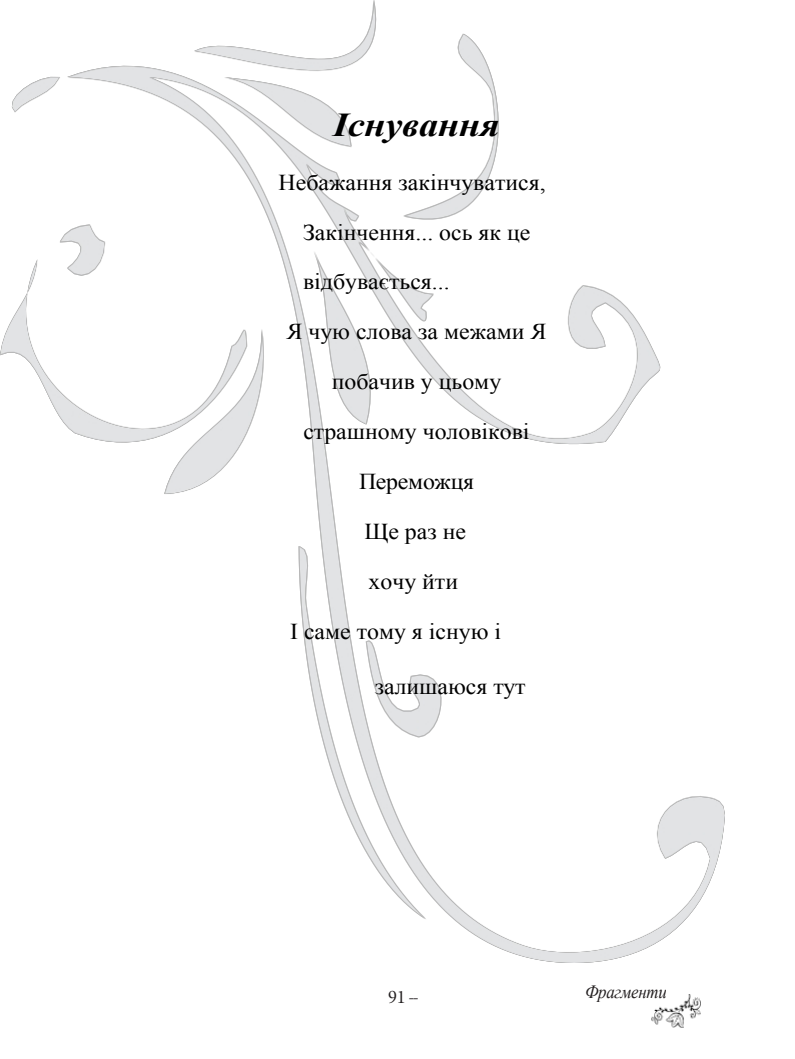
Що він маневрує за власним
бажанням

Звідти він піднявся і повільно
опустився, ніколи не падаючи

Головний офіс

Сльоза, інтуїція
Чи руйнування, що
Думка прекрасна
Ковток з
холодильника їдальні
І приношу її до місця спраги, і
все насичується, і все стає
чудовим.

Існування

Небажання закінчуватися,

Закінчення... ось як це

відбувається...

Я чую слова за межами Я

побачив у цьому

страшному чоловікові

Переможця

Ще раз не

хочу йти

І саме тому я існую і

залишаюся тут

Сонце

Те, що сталося, я відчув

на світанку Ніжний

смуток

Я жив, я відродився і я

відроджуюсь Я сильний

Сонце

Відродження

У димовій завісі Ось,
він народжується там

Немає пергаменту події Ось, це була
мить

І що плита відійде, і цього
вистачить, щоб прожити ще одне
життя

Для зображення
Все просто: бачити кожную мить
у її власному образі і
перероджуватися

Поглянь.

Запах, запах божевілля,
божевілля Катування
думки, все роз'єднане
Без родича, сирота Серця,
біль від однієї любові до
багатьох

Інші, які ранять
око і вбивають
Бажання і туга

Кульмінація

Ще одна мить, ще одна

мить до цього

Твоя думка, напевно, Ми всі існуємо

не тільки як добродісний образ

Але через зовнішній вигляд чи стан розум не

вмирає

У момент всього

фізичного існування

І раптом все гасне, або ж

може досягти кульмінації

Жити Вмирати

Між життям і смертю?

Вибачте, це ?

Звичайно, хто не вбивав себе? Ми

всі перестали жити.

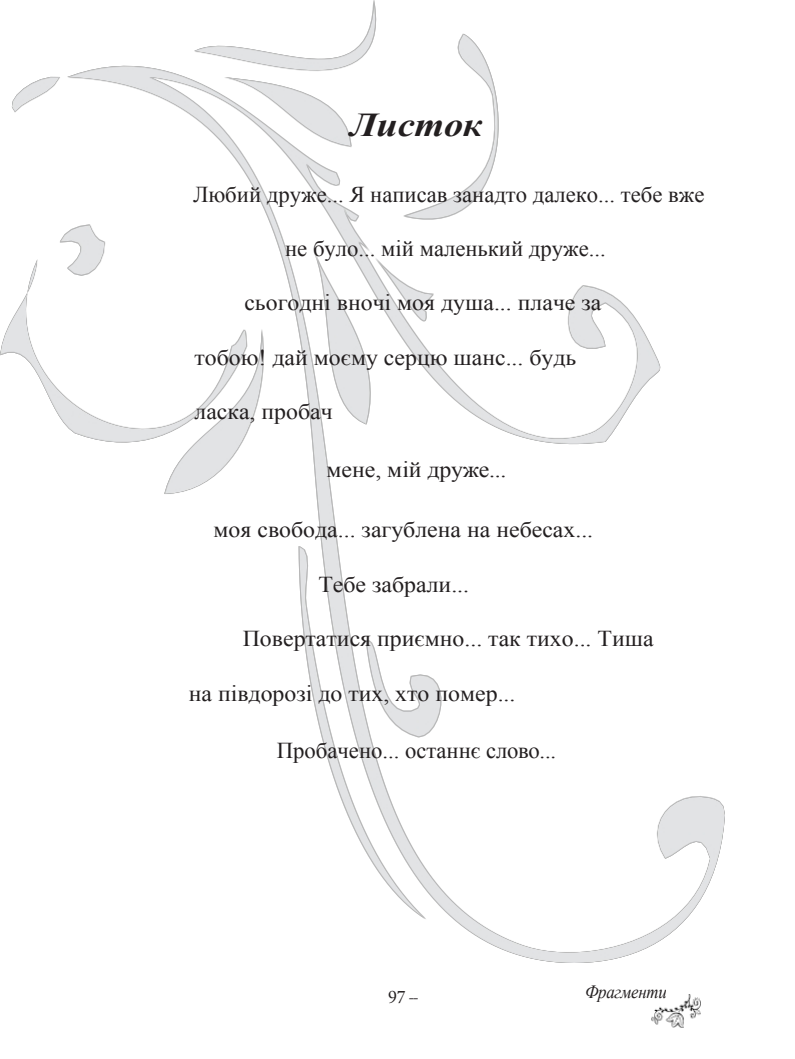
Хвилинку. Всі ми, без винятку,

думаємо, як про згубну насолоду Ми

помремо, і то незабаром

Ось так ми живемо

Протиріччя смішного

Листок

Любий друже... Я написав занадто далеко... тебе вже

не було... мій маленький друже...

сьогодні вночі моя душа... плаче за
тобою! дай моєму серцю шанс... будь

ласка, пробач

мене, мій друже...

моя свобода... загублена на небесах...

Тебе забрали...

Повертатися приємно... так тихо... Тиша
на півдорозі до тих, хто помер...

Пробачено... останнє слово...

Перервано.

Якби моя душа випарувалася в мені, не

залишилося б нічого, крім уламків...

таємних, чужих фантазії.

З підриву, що виник, впливає неробство... ще

одного, приватного моменту...

Бути

Звук, рот, м'який дотик,
коліредину мрію зачарувати В
єдину, неповторну мить.
Відчайдушний і натхненний гостротою, Без
відстані, без меж
Розріз від задухи виходить за межі уявного На
цій картині я маюю кров, біль, почервонілий і
запалений сенсом, не володіє загадкою, а
скоріше
реальність, бачення.
Коли ми приєднуємося до іншого і бачимо

як повірити з першого погляду

схвалюючи і заохочуючи існування,
спотворене, перевернуте і віддзеркалене.

З усього болю, який я відчуваю.

до когось, кому я повинен належати, без страху

божевільне, безпристрасне, чистосердечне
співчуття вузла без ланцюга, але переплетеного

і об'єднаного, вузла

єдиний сенс, хотіти і

нарешті мати, і врешті-

решт

нічого не буде...

Відсутність

Якби я доторкнувся і побачив ваш
світ, я був би брудним, без німого
дотику чутливості, без бодай
найменшої віри в те, що хтось
перевершує мою реальність.

Мій простий смуток, як і
все щастя.

як досяжні, так і недосяжні.

Магічно, без іронії
якщо одного дня я скажу тобі:
доторкнися до мене, відчуй, як ти
дивишся на мене, і ти побачиш,
ким я не є і що я таке

Я буду з тобою.

У палаючому сірнику горить
біль у мені, коли все вигоряє.

Я ніколи не забирала,
навіть скажу тобі, що ти
страждаєш, бо я ніколи
тебе не залишала і знаєш,
що я завжди тебе любила.

Я буду любити тебе...

